ادامه از صفحه قبل

ارزش‌های انیمیشن بسیار بالاست و باید حمایت‌های کلانی از آن شود اگرنه اقدامات کوچک جوابگو نیست. اکثر کشورهایی که در انیمیشن رشد کردند متولیان بزرگی داشتند. ما تجربه بالایی نداریم و باید بتوانیم به سمت خلاقیت در ساخت انیمیشن برویم. اقدامات خلاقانه امثال «محمد ابوالحسنی» در تولید انیمیشن «دیرین‌دیرین» باید توسط افراد دیگر دنبال شود. باید زیرساخت‌های انیمیشن‌سازی را در کشور درست کنیم. ما الان جلساتی در معاونت علمی و فناوری ریاست‌جمهوری درباره سند چشم‌انداز صنعت انیمیشن کشور داریم که امیدوارم برای حضور انیمیشن در برنامه ششم توسعه کمک کند. انیمیشن باید در برنامه‌های کلان وارد شود و اسناد و قوانین بالادستی در حمایت از آن تصویب شود.

■ در برنامه ششم توسعه ردیفی برای انیمیشن هم در نظر گرفته شده است؟

صادقی: به هر طریقی دنبال شناساندن و اشاره به انیمیشن در متمم برنامه ششم توسعه هستیم که می‌تواند همراه با اتفاقات خوبی برای انیمیشن باشد. امیدوارم مبحث انیمیشن به هر شکلی در این متمم وارد شود.

■ این برنامه‌ها تنها روی کاغذ و در میان سخنان مسؤولان فرهنگی جاری می‌شود یا جنبه کاربردی هم خواهد یافت؟ برای نمونه باید به وعده‌های آقای «ایوبی» درباره توجه به حوزه انیمیشن در سال ۹۴ اشاره کرد که نتیجه‌اش تبدیل شد به برخورد نامناسبی که در جشنواره فیلم فجر پارسال نسبت به انیمیشن شد!

صادقی: به نظرم هنگامی که سال گذشته آقای ایوبی صحبت از «سال انیمیشن» کرد، این موضوع با توجه مناسبی در جشنواره فجر همراه شد که برای نخستین‌بار ۸ فیلم ورود کرده و داوری تخصصی و مستقل شدند، در صورتی که سال پیش از آن از آثاری مانند «شاهزاده روم» و «مبارک»، صرفاً تقدیر نه چندان باارزشی شده بود!

■ اما در همین جشنواره سال گذشته شاهد بودیم جایزه‌ای تشریفاتی به یک انیمیشن داده شد و حتی موجب اعتراض محمدامین همدانی، برنده جشنواره فیلم فجر شد!

صادقی: ایرادی ندارد که همه نظر بدهند و حتی انتقاد کنند، فیلمساز حق دارد اعتراض کند و نظرش را بدهد اما من از شرایط انیمیشن در جشنواره سال پیش نسبت به گذشته دفاع می‌کنم.

■ خودتان عضو هیات انتخاب جشنواره بودید!

صادقی: من در جشنواره فعال بودم اما واقعیات را می‌گویم. به نظرم سال ۹۳ بدترین نوع برخورد با انیمیشن شد چون ۲ کار باارزش و مهم را در آن سال داشتیم که در جشنواره به درستی دیده نشدند. برخوردی که سال ۹۴ صورت گرفت، خیلی بهتر بود. من سال ۹۴ همین مساله را به آقای ایوبی گفتم که باید در سالی که به عنوان انیمیشن در نظر گرفته‌اید واقعا به این حوزه اهمیت بدهید. البته ما فرصت چندانی برای کار نداشتیم و به دنبال این بودیم که آثار انیمیشن را در جشنواره به شکلی مستقل و با کارشناسان تخصصی انیمیشن داوری کنیم اما فراخوان اعلام شده بود. این قول را هم گرفتیم که برای سال ۹۵ برنامه‌ریزی بهتری صورت گیرد و بخش مجزایی با اعطای سیمرغ جشنواره به برنده در نظر بگیریم و آقای ایوبی به من این قول را داده است.

■ آقای عظیمی! شما با توجه به تجربیات بسیار زیادی که برای داوری جشنواره‌های داخلی و خارجی داشته‌اید، برگزاری توأمان آثار داستانی و انیمیشن را در جشنواره‌ای ملی مانند فجر قبول دارید یا اینکه اجرای جشنواره مجزایی را برای حوزه انیمیشن در کشور لازم می‌دانید؟

عظیمی: غیر از جشنواره فیلم فجر جشنواره‌ای قدیمی در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان داریم که اعتبار بالایی هم دارد اما این جشنواره مختص انیمیشن‌های کوتاه است. به نظرم هنگامی که بحث اکران توأمان فیلم‌های سینمایی و انیمیشن وجود دارد، باید جشنواره هم به شکل توأمان باشد تا آثار دیده شود. در واقع تماشای فیلم و پرمخاطب بودن، مساله مهمی برای فیلمسازان است و حتما باید آثار انیمیشن در جشنواره فیلم فجر حضور داشته باشند. سال گذشته در جشنواره شرایط بهتری بود هر چند از میان ۸ اثری که وجود داشت، در حدود نیمی از فیلم‌ها اصلا دارای استاندارد سینمایی نبود. حتی خود فیلمساز می‌گفت ۳۵۰ دقیقه سریال ساخته بودند و ناگهان در مونتاژ به هم چسباندند و شد سینمایی! با این شرایط باید انیمیشن‌هایی در جشنواره باشد که دارای ارزش است. در برخی جشنواره‌ها در کنار داورانی بودم که سال‌هاست فیلم می‌سازند اما شناختی از حوزه انیمیشن ندارند. مثلا درباره برخی آثار ضعیف دچار احساسات می‌شدند در صورتی که آن اثر در زمینه‌های طراحی کاراکتر و طراحی نورپردازی و زمانبندی در سطح پایینی بود. امکان دارد در جشنواره‌ای هیچ فیلمی لیاقت کسب جایزه نداشته باشد و حتما نیاز نیست در هر دوره‌ای سیمرغ بدهند. البته در جشنواره فجر بیشترین ظلم به انیمیشن «شاهزاده روم» شد و باید این کار سیمرغ می‌گرفت. یعنی اگر چند کارشناس قابل می‌نشستند و فیلم را داوری می‌کردند، متوجه ارزش‌های فیلم محمدیان می‌شدند که ایرادات انیمیشن‌های دیگر را نداشته است.

■ هنوز باورپذیری نسبت به ارزش‌های صنعت انیمیشن نزد مسؤولان رخ نداده و همچون کودکی سر راهی با آن برخورد می‌کنند!

عظیمی: به نظرم تهیه‌کننده و سرمایه‌گذار به دلیل اینکه صنعت انیمیشن خیلی پرهزینه است، علاقه‌ای به فعالیت در آن ندارد. مثلا یک رقمی از ما می‌شنوند و دیگر برای کار کردن مأیوس می‌شوند. البته باید به آنها هم حق داد که با چه اطمینان از بازگشت سرمایه بخواهند فیلم انیمیشن مرا تهیه کنند.

■ اما شما تجربه موفق «تهران ۱۵۰۰» را داشتید که جزو فیلم‌های پرفروش سال بود و فیلم «شاهزاده روم» در رده‌های بالای فروش فیلم‌ها در سال گذشته قرار داشت.

عظیمی: آخر متولی تولید انیمیشن در کشور کیست؟ من باید سراغ ارشاد بروم یا موسسه صبا؟

■ انیمیشن مانند آثار داستانی سینما این قابلیت را دارد که در بخش خصوصی تهیه شود و همراه با بازدهی معقول مالی باشد، چرا که در همه‌جا مخاطب خود را دارد. مثلا در میان جدول فروش فیلم‌های هالیوود در ماه‌های اخیر بسیاری از آثار انیمیشن قرار داشتند.

عظیمی: با توجه به انواع محدودیت‌هایی که صحبت شد، شرایط نامشخصی برای به نتیجه رسیدن فیلم انیمیشن در ایران وجود دارد. در واقع حتی خودم هم این اعتماد را ندارم، چرا که روی اعتبار کارم خیلی حساب می‌کنم و به هر قیمتی کار نمی‌کنم. من معتقدم باید فیلم تماشاگر داشته باشد و طعم این مساله را چه در آثار کوتاه و چه سینمایی‌ام چشیده‌ام. من دنبال کاسبی در انیمیشن نیستم و به کیفیت کارم اهمیت می‌دهم. من باید انیمیشنی بسازم که هم درآمد داشته و هم دارای کیفیت خوبی باشد. استقبال مردم برایم خیلی مهم است و من لذت معنوی آن را قبلا دریافت کرده‌ام.

محمدیان: مخاطب با من فیلمساز ملاحظه‌ای ندارد و براحتی نمی‌توان جذبش کرد. من هنوز برای فیلم خود این ترس را دارم که چگونه بسازم تا تماشاگر آن را بپسندد. در فیلم جدیدم که «فیلشاه» نام دارد به دنبال رفع نقیصه‌های فیلم قبلی هستم و کلی وقت می‌گذاریم تا اثر آبرومندانه‌ای درآید و تا به حال هر کسی فیلمنامه ما را خوانده تعجب کرده از اینکه بچه‌های ایرانی آن را نوشته‌اند! در حالی که در بخش دولتی این انگیزه‌ها وجود ندارد.

عظیمی: من همیشه با افرادی که با بودجه دولتی فیلمی ساختند و ادعا هم می‌کنند دنبال جایزه گرفتن نیستند، مشکل دارم. در صورتی که تشویق شدن در میان یک جمع انرژی بسیاری می‌آورد و هنگامی که کاسب نباشی و به مخاطب اهمیت بدهی و برای کار خود وقت گذاشته باشی به تو خواهد چسبید. برایم آنقدر جالب است که وقتی مثلا به بوشهر می‌روم، یکی مرا می‌شناسد و دوستم دارد. باید به مردمی بودن کار اهمیت داد. متاسفانه ارزش کار سینما و انیمیشن درک نشده است. حالا همه این مشکلات و محدودیت‌ها به کنار، مساله مهم ممیزی‌هایی است که در کارهای انیمیشن انجام می‌دهند.

■ در صورتی که انیمیشن نسبت به سینمای داستانی باید همراه با محدودیت‌های کمتری باشد!

عظیمی: من مثال‌هایی برای شما می‌زنم که اصلا فکرش را نمی‌کنید. در واقع انواع ممیزی‌ها را هنگام ساخت «تهران ۱۵۰۰» مشاهده کردم که به برخی از آنها اشاره می‌کنم. «تهران ۱۵۰۰» طی ۵ سال ساخته شد و با همه محدودیت‌ها همراه با استقبال مخاطبان بود. البته ضعف‌هایی هم داشت که به خود من بازمی‌گردد اما واقعا ممیزی‌های خنده‌داری داشت. آقا! باور نمی‌کنید که به پیکان بهرام رادان گیر دادند که دارد عقب‌ماندگی ایران را نشان می‌دهد!

■ اصلا اگر نگاه فانتزی و طنازانه انیمیشن را برداریم، تبدیل به قالب متفاوتی می‌شود!

عظیمی: باور نمی‌کنید برای من جلسه گذاشتند و به من گفتند اگر از تو سوال شود که خانم هدیه تهرانی این فیلم در مریخ رو به چه قبله‌ای نماز خوانده است، چه پاسخی داری؟! من گفتم مگر فیلم «مارمولک» می‌سازم که چنین حرف‌هایی می‌زنید؟ تعجب کردم و به ممیز گفتم در کل کره زمین و میان همه مسلمانان تنها کسی که به این موضوع اینگونه نگاه می‌کند، تو هستی! هیچ مسلمانی چنین برداشتی نخواهد کرد و اصلا هیچ آدمی چنین مساله‌ای به عقلش نمی‌رسد. با حرف‌های من بقیه اعضا حتی خندیدند و خودشان تعجب کردند. خلاصه! مشکل من با پول دولتی و غیردولتی نیست. اصلا همه با پول دولت کار کردیم که به اینجا رسیدیم. بالاخره وقتی که من از نیروی انتظامی و شهرداری و آب و فاضلاب سفارش برای کار گرفتم یعنی با بودجه دولتی کار کردم و از پول بیت‌المال استفاده کردم. همه ما با بودجه دولتی در همین کشور رشد کردیم و این مساله بدی نیست. موضوع بد، دخالت‌های بیهوده برخی مدیران است. چه اشکالی دارد در آثارمان به دنبال جذابیت و موسیقی شاد باشیم؟ آقای محمدیان! اگر دستت در «شاهزاده روم» باز بود چقدر می‌توانستی آن بخش جشن‌ها را جذاب‌تر دربیاوری؟ هیچ اشکالی هم به لحاظ شرع و اخلاق نخواهد داشت اما در مملکت ما یک دفعه یک نفر پیدا می‌شود و زحمات تو را نادیده می‌گیرد.

■ برخی نظرات هم کاملا سلیقه‌ای و بدون مبنای علمی و اعتقادی است!

عظیمی: همین‌طور است. بدون هیچ دانشی یکی در گوشه‌ای از کشور پیدا می‌شود و دوست دارد درباره فیلمت نظر داده و اعمال سلیقه کند. یکسری از افراد هم دنباله‌رو این عقیده غیرواقعی می‌شوند و بدون اینکه فیلم را ببینند و درک کنند دست به اعتراض می‌زنند. همانند اتفاقی که برای فیلم «الرساله» ساخته «مصطفی عقاد» افتاد که یکسری افراد ناآگاه بدون اینکه فیلم را دیده باشند به دنبال این بودند تا هتل محل اقامت مصطفی عقاد را آتش بزنند و او را بکشند. مصطفی عقاد گفته بود قبل از اینکه هر اقدامی انجام دهید اول فیلم من را ببینید و همان آدم‌ها بعد از تماشای این فیلم زارزار گریه کردند! حکایت کار ما در ایران هم همین طور است.

■ آقای محمدیان! حتما شما هم به دلیل حساسیت‌های موضوعی فیلم «شاهزاده روم» با اینگونه سلیقه‌های بی‌بنیاد فکری مواجه بودید!

محمدیان: برخی عرف‌های اشتباه نزد مردم وجود دارد که موجب دردسر می‌شود. مثلا برای فیلم «شاهزاده روم» یکی زنگ زد و تهدید کرد که چرا این فیلم را ساخته‌ای؟! این حساسیت‌ها وجود دارد، در حالی که فیلم‌های دینی می‌توانند صادرکننده نگاه‌های معنوی باشند. در کشورمان آثار چندانی ساخته نمی‌شود و آنهایی هم که ساختند بر محور شخصیت‌های فرعی بوده و ائمه(ع) در گوشه‌ای از روایت بودند! در صورتی که بدون پرداخت به این شخصیت‌ها شرایطی برای معرفی دین به مخاطبان خارجی وجود ندارد. برای ساخت فیلم «شاهزاده روم» این هراس وجود داشت اما بعد از ساخت و اکران فیلم خیلی‌ها آن را دیدند و پسندیدند و هیچ مشکلی به وجود نیامد.

هادی محمدیان: با همه مشکلات موجود باید به جای غر زدن کار کرد و فیلم خوب برای تماشاگر ساخت و اگر این اتفاق بیفتد هم استقبال خواهد شد و هم چرخه تولید و بازدهی سرمایه درست خواهد شد. ما باید یاد بگیریم مهم‌تر از همه‌چیز، فیلم خوب بسازیم. ما پذیرفتیم که با همه مسائل موجود در ایران فیلم بسازیم

■ این اعمال سلیقه‌ها در همه دوره‌ها وجود دارد؟ و اینکه در دوره اخیر چه رنگ و شکلی به خود گرفته است؟ یعنی ممیزی‌ها بیشتر شامل محتوای آثار می‌شود یا درباره ساختار و فرم انیمیشن است؟

عظیمی: در همه دوره‌ها وجود داشته و همچنان هم باقی است. ببینید! یکسری آدم‌های بی‌دانشی هستند که بدون هرگونه اطلاعی در همه زمینه‌ها دخالت می‌کنند. این ربطی ندارد که در چه دولتی باشد. در همه دوره‌ها این اعمال سلیقه‌ها بوده است. حالا یکسری افه روشنفکری گرفتند اما همه نقش داشتند. اصلا برخی در همه دولت‌ها پست دارند و با یک جمله، فیلمت را نابود می‌کنند. از طرفی اهالی انیمیشن خیلی کم از همدیگر حمایت‌می‌کنند.

■ آقای صادقی! چندی پیش صنف انیمیشن به ثبت رسید. به نظرتان وجود این نهاد می‌تواند منجر به همفکری و همراهی اهالی انیمیشن شود که بعضا از همدیگر فاصله دارند؟ یا اینکه این نهاد هم همانند برخی صنوف دیگر در مسیر سیاسی‌کاری یا دورهمی دوستان می‌افتد؟!

صادقی: تجربه تازه‌ای است که تازه شروع کرده‌ایم و باید همه اهالی انیمیشن ورود کنند و من از همینجا از طریق روزنامه شما این درخواست را برای حضور همه فعالان انیمیشن از همه طیف و جریان فکری در این صنف دارم. صنف باید فراجناحی باشد و بتواند از حقوق افراد دفاع کند. از این نظر جدا از اینکه چه عقیده‌ای داریم و چه دیدگاهی درباره هم داریم باید زیر سقف این صنف قرار بگیریم. خیلی از موارد را ما باید به مدیران گوشزد و آنها را برای مشارکت و اهمیت دادن به انیمیشن تشویق کنیم. به نظرم ارزش‌های فیلمی مانند «شاهزاده روم» حتما در حساس کردن مدیران فرهنگی نسبت به صنعت انیمیشن تاثیر مثبت گذاشته است. من در جلسات مختلف این نگاه را از مدیران دیده‌ام.

■ اما تنها در کلام نباید جاری شود و در عمل باید امثال آقای محمدیان این توجه و اعتبار را بیابند!

صادقی: آن هم اتفاق می‌افتد و هنوز نیاز به چنین تجربه‌هایی داریم و هنر- صنعت سینمای ایران باید بتواند آثار شایسته‌ای را در زمینه انیمیشن تولید کند.

■ آقای عظیمی! با توجه به انواع انیمیشن‌های مطرح هالیوود بهتر است سازندگان انیمیشن در فرم بیان آثارشان متکی به وجوه ایرانی باشند یا می‌توانند گوشه‌هایی از قالب فرمی ساخته‌های مطرح جهانی را الگو قرار دهند؟

عظیمی: ببینید! یک عرق و غیرت ملی در مخاطب ایرانی نسبت به آثار ساخته‌شده ایرانی وجود دارد که با وجود انواع انیمیشن‌های مطرح اگر ببیند فیلم خوبی در کشور ساخته شده حتما از آن حمایت می‌کند. این مساله درباره صنعت خودروسازی هم وجود داشت. درست است که انواع محصولات هالیوودی ساخته می‌شود و شعور و سواد بچه‌های امروزی هم بالا رفته است اما باز هم تشنه آثار ایرانی هستند. همین مجموعه «دیرین‌دیرین» را ببینید که چقدر در فضای مجازی طرفدار دارد. اگر کار خوبی ساخته شود حتما از طرف مردم حمایت می‌شود، چون تعصب ایرانی وجود دارد. شما هنگام اکران فیلم «شاهزاده روم» دیدید چه اتفاق خوبی افتاد. فیلمی که استاندارد داشت و برای مخاطب اهمیت قائل شد. ما پیش از این انیمیشنی نداشتیم که کاراکترها هنگام صحبت کردن میمیک داشته باشند و آنقدر لیپ‌سینک‌ها درست باشد. پس کار خوب حمایت می‌شود.

محمدیان: برخی رویکرد مناسبی نسبت به سینما ندارند. مثلا من خودم آدمی مذهبی هستم و هیچ‌وقت نه شعارش را دادم و نه مسائل اعتقادی را فاکتور کردم! اما باید این را بدانم که سینما بیان مفاهیم از طریق یکسری شعارها نیست. خطایی که تلویزیون و صبا کرد همین بود که نتوانستند جذابیت‌های اثر را در نظر بگیرند. سینما باید دارای لذت برای مخاطب باشد. مادامی که فکر می‌کنیم تنها باید حرف بزنیم؛ چه در تلویزیون و چه در سینما موفق نخواهیم بود. اگر قصه جذابی داشته باشیم می‌توانیم مفاهیم ارزشی هم در درونش بگذاریم، در صورتی که اینجا عکس این موضوع وجود دارد. به نظرم باید به دنبال مختصاتی از نشانه‌های بومی در آثار بود که برای مخاطب خارجی ناشناخته است اگرنه اگر بخواهیم همانند آنها بسازیم که خودشان بهترش را دارند. من به عنوان یک فیلمساز شرقی و اسلامی مواردی را می‌توانم نشان دهم که برای مخاطبان خارجی هم جذاب باشد. حتی درباره فیلمنامه‌نویسی هم می‌توان شکل متفاوتی از الگوهای رایج را به کار برد. مثلا برای نگارش انیمیشن «فیلشاه» نشستیم و انواع فرم‌های نگارش را به شکلی کارشناسانه بررسی کردیم و به این نتیجه رسیدیم که الگوهای قصه‌گویی‌ای در کشورمان وجود دارد که به آنها توجه نشده است. الگوهای حلقوی و تکرارشونده در فرهنگ قصه‌گویی ما وجود دارد که می‌توان استفاده خوبی از آنها کرد. ما گنجینه‌ای غنی از قصه‌های ایرانی و اسلامی داریم که باید از آنها استفاده کنیم و دست‌مان باز است. حتی به نظرم کفگیر ایده و محتوا و قصه‌گویی در آمریکا کمی به ته دیگ خورده است! برای همین دنبال نسخه‌های بعدی برخی ساخته‌ها می‌روند. ما باید به دنبال انتقال مفاهیم ارزشی از دریچه هنر باشیم، همان کاری که آنها نیز بر اساس رویکرد خود انجام می‌دهند.

■ برای نمونه در انیمیشن خلاقانه‌ای مانند «Inside Out» می‌توان مفاهیم بسیاری را بدون شعارزدگی پیدا کرد.

محمدیان: انیمیشن این قابلیت را دارد و خیلی از سازندگان ایرانی کیفیت را در نظر نمی‌گیرند و تنها به دنبال انتقال پیام هستند. برخی فیلمسازان هم به دنبال سینمای اروپا و امثال فرانسه هستند. ببینید! چقدر فیلم ایرانی برای جشنواره‌ها ساخته شدند که مخاطب داخلی نداشتند. آنها نگاه جشنواره‌ای دارند و مثلا دوست دارند فرانسوی‌ها فیلم‌شان را تشویق کنند. ما شرایط رقابت با انیمیشن‌های بزرگ جهان را فعلا نداریم و مقایسه ارقامی که در صنعت انیمیشن هالیوود خرج می‌شود با هزینه‌های ساخت انیمیشن در داخل، خیلی عجیب است. مثلا همین بودجه‌ای که انیمیشن جدید «در جست‌وجوی دوری» دارد، برابر مبالغ انیمیشن ما یک شوخی است.

■ در همه جای جهان بسیاری از مخاطبان سینما را افرادی در رده سنی کودک و نوجوان تشکیل می‌دهند اما در کشورمان با سال‌ها غفلت، آثار قابل توجهی در این گونه سینمایی تولید نشد؛ به نظرتان توجه به ساخت آثار انیمیشن می‌تواند کمبودهای موجود را برای مخاطب رده‌های سنی کودک و نوجوان تا حدی جبران کند؟

عظیمی: سینمای کودک ما به دلیل عدم علاقه لازم از سوی فیلمسازان دچار مشکل است. انگار برخی دوست دارند تنها مخاطبان بزرگسال تشویق‌شان کنند! البته جنس سینمای کودک با آثار انیمیشن فرق دارد و هر کدام نیاز به توجه خاص خود را دارند.

محمدیان: به نظرم با همه مشکلات موجود باید به جای غر زدن کار کرد و فیلم خوب برای تماشاگر ساخت و اگر این اتفاق بیفتد هم استقبال خواهد شد و هم چرخه تولید و بازدهی سرمایه درست خواهد شد. ما باید یاد بگیریم مهم‌تر از همه‌چیز، فیلم خوب بسازیم. ما پذیرفتیم که با همه مسائل موجود در ایران فیلم بسازیم. مثلا من مستاجرم و ماشین آنچنانی هم ندارم اما از فیلم ساختن در ایران لذت می‌برم و به کار آینده‌ام فکر می‌کنم. باید سینما را دوست داشت و آموخت و با فیلم خوب به مخاطب احترام گذاشت. مردم قصه شنیدن را در سینما دوست دارند.

صادقی: من عقیده دارم در رشد و تثبیت هنر- صنعت انیمیشن مثلثی مهم و موثر وجود دارد که هرکدام از اضلاع آن حذف شود انیمیشن لطمه خواهد خورد. این۳ ضلع عبارت است از صنف هنرمندان متخصص، دولت و مخاطب. باید تولیداتی برای مخاطبان توسط اهالی صنف انیمیشن با حمایت‌های مختلف دولت ارائه شود.

رویدادها

انتقاد اسماعیل امینی از وضعیت شعر

روزی ۳ شاعر به عدد شاعران اضافه می‌شود

اسماعیل امینی در نشست عصری با کتاب ویژه نقد و بررسی اشعار حسین دهلوی در مجموعه «مجنون در تهران»، گفت: در آن دوران جلساتی بود که پیرمردها برای دوران بازنشستگی خود راه انداخته بودند و در آن شعر می‌خواندند که جوانان در آن جایی نداشتند و دیگری، جلساتی بود که ویژه روشنفکران بود که کسی حرف‌های آنها را نمی‌فهمید. البته در ابتدا فکر می‌کردم من سخنان آنها را متوجه نمی‌شوم و لازم است بیشتر تلاش کنم اما بعدها فهمیدم سخنانشان کلاً قابل فهم نیست. وی افزود: جوانان تعارف نکنند، اگر چیزی را متوجه نشدند سوال کنند. این رسم بدی است که باب شده؛ از صحبت‌های کسی که چیزی از حرف‌هایش متوجه نشده‌اند تعریف می‌کنند. وی در ادامه افزود: اگر آقای دهلوی می‌خواهد یک شاعر به شاعران کشور بیفزاید، باید بداند اضافه شدن یک شاعر به شاعران کشور از راه سختی ممکن خواهد بود، این در حالی است که امروز در کشور ما روزی ۳ شاعر به عدد شاعران اضافه می‌شود و کتاب چاپ می‌کنند. این شاعر و منتقد ادبی در ادامه سخنانش گفت: شاید اشعاری اینچنین را در شبکه‌های اجتماعی قرار دهیم، هزاران لایک بخورد، ولی از من که تجربه دارم بشنوید که اینها شعر نیست. این شاعر برای مخاطب شتاب‌زده که صفحه اندروید را بالا و پایین می‌کند مناسب است اما این روش خواندن، بی‌رحمی در حق شعر است. اگر قرار باشد شاعر شتابزدگی مخاطب را داشته باشد، کم‌کم از شاعرانگی دور می‌شود.

■■■

حسام‌الدین سراج داور جشنواره آواها و نواهای رضوی شد

معاون هنری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان تهران از حضور داوران برجسته و کارشناسان باسابقه این حوزه در نخستین دوره جشنواره آواها و نواهای رضوی خبر داد و گفت: داوران این جشنواره که به میزبانی استان تهران برگزار می‌شود متشکل از دکتر ایرج نعیمایی، دکتر محمدرضا آزاده‌فر، دکتر کیوان پهلوان، احمد صدری و حسام‌الدین سراج است که مسؤولیت انتخاب آثار برتر را برعهده دارند. اسماعیلی ادامه داد: در نخستین جشنواره آواها و نواهای رضوی بیش از ۲۰۰ اثر در بخش‌های مختلف و از سراسر کشور به دبیرخانه جشنواره ارسال شده است که این تعداد اثر نشان از علاقه‌مندی و استقبال چشمگیر علاقه‌مندان به آواها و نواهای رضوی برای حضور و ابراز ارادت به ساحت نورانی امام هشتم(ع) است. وی افزود: شرکت‌کنندگان در این دوره در بخش‌های مختلف آواها، نواها، تک نمای فرهنگ و مرور آثار حضور پیدا کرده‌اند.

■■■

اعلام اسامی فیلم‌های بخش مسابقه جشنواره مقاومت

فیلم‌های سینمایی راه یافته به بخش مسابقه چهاردهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مقاومت معرفی شدند. به گزارش روابط عمومی جشنواره فیلم مقاومت، اسامی آثار راه یافته به بخش مسابقه سینمای ایران جشنواره فیلم مقاومت به شرح زیر است: «مزار شریف»، «تا آمدن احمد»، «دلبری»، «سیانور»، «ماهی سیاه کوچولو»، «جشن تولد»، «روند»، «نفس»، «هیهات»، «عین شین قاف»، «بادیگارد»، «ایستاده در غبار»، «تا دوردست»، «تگرگ و آفتاب»، «بدون مرز»، «پری دریایی»، «یتیمخانه ایران»، «ماه‌گرفتگی»، «امکان مینا» و «روباه». شایان ذکر است، فیلم سینمایی «گزارش مریم» به صورت «رزرو» در نظر گرفته شده که در صورت آماده‌سازی در جدول مسابقه قرار خواهد گرفت.

■■■

پرویز صبری کارگردان سینما درگذشت

پرویز صبری، کارگردان سینمای ایران درگذشت. این کارگردان که فیلم «ننه نقلی» را در اکران سینماها دارد، پس از تحمل چند ماه بیماری روز گذشته در بیمارستان درگذشت. به گزارش فارس، پرویز صبری مدتی بود که دوره‌های مختلف درمانی را در بیمارستان طی می‌کرد و مدتی نیز در کما بود و حتی در روزهای اخیر هوشیاری وی در شرایط بهتری بود. در کارنامه کاری صبری آثاری همچون مانی و ندا، گارد ویژه، شنگول و منگول و عیالوار به چشم می‌خورد.